

Α.ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

Η ΦΑΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΚΛΑΣΙΚΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ 18^{ου} ΩΣ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ 20^{ου} ΑΙΩΝΑ

Ο Διαφωτισμός είναι η κυρίαρχη κοσμοθεωρία του 18^{ου} αιώνα που απλώνεται σε ολόκληρη την Ευρώπη κηρύττοντας την επιστροφή στην Αρχαιότητα σαν μέσο για την επίτευξη της ολοκλήρωσης της ανθρωπότητας. Προκύπτει έτσι το ιδεολογικό κίνημα των κτιρίων της εποχής.

Σε πρώτη φάση οι γνώσεις πάνω στην Αρχαιότητα είναι εξαιρετικά περιορισμένες, προερχόμενες κυρίως από αναγεννησιακές πηγές και η προσέγγιση της Αρχαιότητας αρκετά επιπόλαιη.

Καθώς όμως αρχίζουν οι επιτόπου έρευνες εκεί όπου άλλοτε απλώθηκε ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός, παρουσιάζονται και οι πρώτες συστηματικές μελέτες για την αρχαιότητα, οπότε από τα μέσα του αιώνα εδρεώνεται στην αρχιτεκτονική μια νέα φάση του κλασικισμού, ο ρομαντικός κλασικισμός ή Νεοκλασικισμός.

Ο κλασικισμός κυριαρχεί στην Ευρώπη το πρώτο μισό του 19^{ου} αιώνα για να διαδεχτεί στη συνέχεια ο μορφολογικός πλουραλισμός γνωστός με το όνομα Εκλεκτισμός, που θα διατηρηθεί μέχρι και τις δυο πρώτες δεκαετίες του 20^{ου} αιώνα